

παρά τῆς ἀποθανούσης συζύγου του Μελίσσης ποῦ ἔκειτο ἡ παρακαταθήκη τοῦ ξένου του.

Ἀπὸ τοῦ εἵδους τούτου τῆς ἐπερωτήσεως τῶν νεκρῶν ἡ ἐξ ἐπαγγελματος νεκρομαντεία ἀπέχει μόνον ἐν βῆμα, κατὰ ταύτην δὲ τὸ ἔργον τοῦ ἐξορκιστοῦ ἀναλαμβάνει τρίτος τις, πρὸς αὐτὸ τοῦτο γεγυμνασμένος. Οὕτως ἐγεννήθησαν οἱ μάγοι

καὶ οἱ γόητες ὅλων τῶν αἰώνων καὶ ὅλων τῶν ἐθνῶν. Καὶ ἐν αὐτῇ ἀκόμη τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ ἡ νεκρομαντεία ἀπηγορεύετο ὡς εἶδος μαγείας, ὡς π. χ. ἐν τῷ πέμπτῳ βιβλίῳ τοῦ Μωϋσέως λέγεται μεταξὺ ἄλλων μηδαὶς ἔστω σοι κοινὸν πρόφητης, ἡ ἐξορκιστὴς ἡ νεκρομάντις. Ἀργότερον ὁ Σαοὺλ κατεδίωξεν αὐστηρῶς πάντας τοὺς ἀσχολουμένους εἰς τὴν νεκρομαντείαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος περὶ τὰ τέλη τοῦ ἀτυχοῦς βίου του ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς μίαν νεκρομάντιδα, εἰς τὴν μάγισσαν τοῦ Ἐνδῶρ. Μὴ δυνάμενος πλέον νὰ ἐρωτήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἐγκαταλειφθεὶς ὑφ' ὅλων τῶν προφητῶν ἀπεφάσισεν ὁ βασιλεὺς, τὸ τελευταῖον πολεμῶν κατὰ τῶν Φιλισταίων, νὰ ζητήσῃ συμβουλὴν παρά τῆς σκιᾶς τοῦ Σαμουὴλ καὶ κρυφίως ἀπετάθη πρὸς γυναῖκά τινα, ἥτις διέφυγε τὸν καταδιωγμὸν, ἐπειδὴ ἐλέγετο μήτηρ τοῦ Ἀβνὴρ.

Ὁ Σαμουὴλ ἐξωργισμένος τῷ προανήγγειλε τὴν ἀπώλειαν τοῦ σκήπτρου καὶ τὸν προσεχὲς θάνατόν του. Ὁ δὲ Σαοὺλ, ὁ ῥωμαλέος καὶ ἰσχυρὸς ἀνὴρ, ἔπεσε πρηνὴς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτοῦ ἀκίνητος, ἕως οὗ οἱ παριστάμενοι τὸν ἠνάγκασαν νὰ λάβῃ τι πρὸς βρώσιν. Ὁλόκληρα βιβλία ἐγράφησαν περὶ τοῦ ἀν' ἡ σκιὰ τοῦ Σαμουὴλ ἐφάνη πραγματικῶς, ἡ ἀν' ὅλη ἡ πράξις ἦτο σατανικὸν τέχνασμα τῆς μαγίσης· οἱ ἐκκλησιαστικοὶ πατέρες εὗρισκονται περὶ τούτου ἐν ἀμφιβολίᾳ. Ὁ Ἰώσηπος ἐξυμνεῖ αὐτὴν ὡς ἀνώτερόν τι καὶ ὑπερφυσικὸν ὄν, οἱ δὲ ἐβδωμήκοντα τὴν ὀνομάζουσιν ἐγγαστρίμυθον. Ὅπωςδὴποτε ὅμως ἡ τέχνη

τῆς γοήσεως ταύτης δὲν ἦτο γνωστὴ μόνον εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ἀλλ' ἐξ ἀνατολῶν διεδόθη ἀνὰ σύμπαντα τὸν ἀρχαῖον κόσμον. Καὶ ἡ Ἰταλία ἐν παλαιῷ εἶχε τοὺς νεκρομάντις της, οὗτοι δὲ εἶχον προσκληθῇ τῷ 466 π. Χ. εἰς Σπάρτην, ὅπως ἐξιλεώσωσι τὴν σκιὰν τοῦ Πausaniou· ἐν Ἑλλάδι ἡ Θεσσαλία ἦν ἡ πατρίς καὶ ἡ ἑδρα πάσης μαγείας,

ἐνταῦθα δὲ πρὸς τοὺς Θεσσαλοὺς νεκρομάντις ἦλθεν ὁ Πομπήιος πρὸ τῆς παρά τὴν Φάρσαλον μάχης καὶ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τινὰ λατῖνον ποιητὴν νὰ περιγράψῃ τοὺς τριακονταδύο ἐξορκισμοὺς τῆς νεκρομαντικῆς.

Οἱ νεώτεροι ὅμως θεράποντες τῆς τέχνης ταύτης δὲν ἐπεσκέπτοντο ὡς οἱ παλαιοὶ τοὺς τάφους τῶν νεκρῶν, ἀλλ' ἐξήγον ἐξ αὐτῶν τὰ σκέλητων ἢ τὰ κρανία, καὶ μετέφερον ἐνίοτε μάλιστα ὀλόκληρα τὰ σώματα εἰς τὰ ἐργαστήριά των, ὅπου τὰ ἐθυμίων καὶ τὰ ἐβρεχον δι' αἵματος καὶ ὅπου ἦσαν βέβαιοι, ὅτι ἤθελον λάβει τὴν ποθομένην ἀπάντησιν, ἂν οὐ πρῶτον ἐξιλέωνον τὴν σκιὰν καὶ διὰ θυμάτων εὐμενῶς διέθετον αὐτήν. Πάντες οἱ λαοὶ δι' ὅλων τῶν αἰώνων εἰς τοὺς σκελετοὺς τῶν νεκρῶν ἀπέδιδον μαγικὴν δύναμιν καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφους τῶν Ἰουδαίων βιβλίῳις μέχρι τοῦ νῦν διετη-

ΔΥΣΚΟΛΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

ρήθησαν αἱ ἀπαιτούμεναι πρὸς τοῦτο συνταγαί. Οἱ καρβαλισταὶ νομίζουσιν, ὅτι διὰ νὰ παρουσιασθῇ ἡ σκιὰ τοῦ τεθνεώτος πρέπει νὰ γίνῃ ἐπενέργεια ἐπὶ τῆς πνοῆς τῶν ὄστων του, οὕτω δ' ἀποκαλοῦσι τὴν ψυχὴν, δυνάμει τῆς ὁποίας κατασκευάζεται τὸ σῶμα, ἥτις φέρει τὴν μορφήν αὐτοῦ καὶ δὲν ἀπομακρύνεται τοῦ σκελετοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γεννήσεως μέχρι τῆς ἀναστάσεως. Συχνάκις περιίπταται ὑπεράνω τοῦ μνήματος καὶ, ὡς λέγει ῥαββινικόν τι βιβλίον, δύνανται νὰ τὴν ἰδῶσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔχουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοικτούς. Ἀποδνήσκοντος τοῦ σώματος ἡ πνοὴ αὐτὴ περιίπτει εἰς τὰς χεῖρας τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων, ὑφ' ὧν